

CAO News 11

Horolezecký časopis severočeského regionu č.076

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

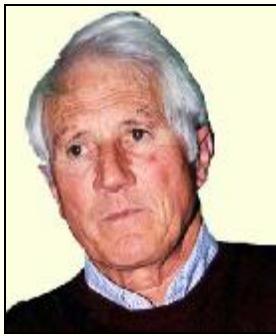
WWW.VRCHOLKY.CZ

Ročník 7, číslo 076

-- Since 1999 --

Listopad 2005

O KAMARÁDSTVÍ ..

WALTER
BONATTI

„Pro mne je kamarádství v horách nejvyšší hodnotou. Vyšší a cennější jak všechny pilíře, stěny a vrcholy. Vyšší a cennější jak vesmír, o jehož nekonečnosti se vedou učené spory.“

Opravdové kamarádství je povznesené nad všechny tyto malichernosti...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín?
- ✓ Half Dome - Snake Dike
- ✓ HOCYBOJ 2005
- ✓ Vajoletky u Křížan
- ✓ Kterak jsem znova učitele..
- ✓ Šarlatová koupel 2
- ✓ Odtajněno – Malý Sněžník
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Slovensko, Biele Karpaty, Červený Kameň. Foto © 2005 Mushroom

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění.

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

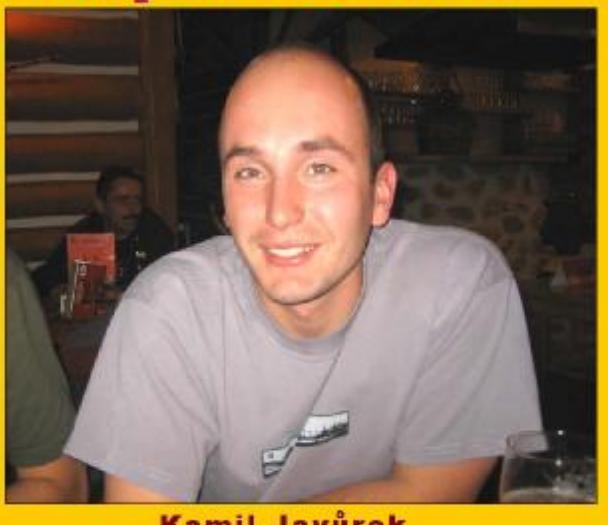
Celý říjen byl nádherný. V Labáku i jinde panovaly ideální lezecké podmínky, a tak na naši listopadové schůzce v restauraci Na Kocandě bylo co řešit a probírat. Autor článku o incidentu s Karlem Bělinou se rozhodl nikde ho nezveřejňovat, takže zbylo více času na probírání těch příjemnějších záležitostí.

Jako vždy dorazilo zdravé jádro klubu v ustáleném počtu +/- 20ti osob a my mohli začít..

Program listopadové schůzky:

- CAO News 11. Doplnění, poslední příspěvky, střípky, nové cesty..
- Výsledková listina XXXI. HOB.
- Pozvánka na akci „Horolezci sobě, přírodě a společnosti“. 19.11. součástí bude Drymixtooling
- Nabídka na ABC pod Everestem. Červ zaslal nabídkový list na podzim 2006 do Tibetu pod Everest. Více informací Červenáček.
- Nová klubová trika. Petr Jícha přinesl ukázky nových trik a mikin. Objednávky se budou uzavírat na Posledním slanění.
- Nový člen klubu. Stal se jím mladý lezec **Kamil Javůrek**.
- Různé. Bylo vypočítáno nejnižší možné vstupné na Poslední slanění ve výši 70,- Kč (popl. za chatu, zakoupení dřeva, guláš, elektrika..); Festival Alpinismu Setkání 2005; pozvánka na Příměstský noční OB pořádaný Davidem Nehasilem a Ilonou Škálovou; fotoarchiv vrcholových knih; VK z Viklanu; fotografie z akcí etc..

★ Nový člen CAO Děčín ★

Kamil Javůrek

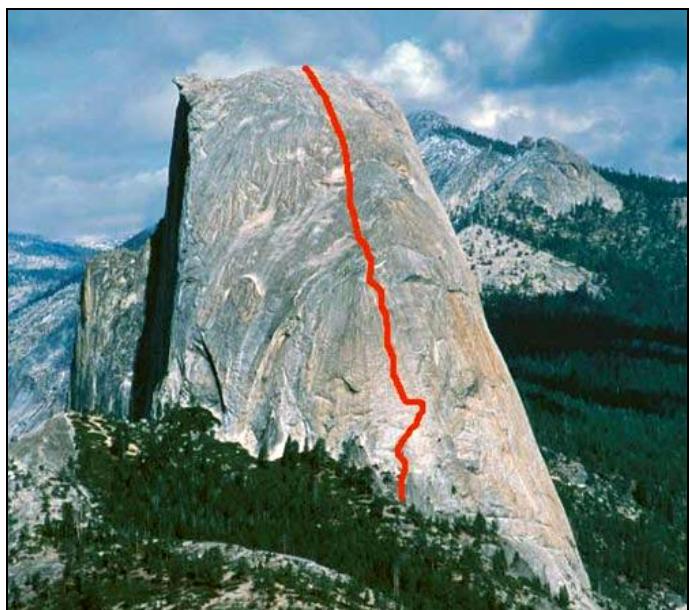
Horám zdar!

Half Dome cestou Snake Dike

Po hřbetě hada na yosemitského velikána

Jiří Chose Šťastný
Horoklub Chomutov

N a š i m původním cílem v Yosemitech bylo vylézt nějaký bigwall na El Capitana, ale poté, co jsme si na Washington Column ověřili, že technické lezení jsou opravdu jen „upgradované výškové práce“, jak se kdosi nedávno trefně vyjádřil, jsme usoudili, že pracovat můžeme doma a lezecký záměr jsme přehodnotili. Docela nám dalo práci najít v průvodci nějakou volně lezenou cestu (v rámci našich schopností). Nakonec jsme se rozhodli pro cestu Snake Dike, vedoucí JZ stěnou na Half Dome. Není sice těžká, nejtěžší místa jsou klasifikována za 5.7 (asi 5 UIAA), ale je to nádherná linie, vedoucí skoro celou dobu po „hřbetech hadů“.

Half Dome a cesta Snake Dike by Chris McNamara

Trochu problematické je ale najít nástup pod cestu. Autem se dá dojet do Curry Village (shuttle bus tak brzo nejezdí) a pak následuje 6 mil dlouhý pochod s převýšením 750 m, vedoucí podél dvou krásných vodopádů a pod štítem Liberty Cup. Za ním je nutné turistickou cestu opustit a po horolezecké pěšině dojít pod JZ stěnu Half Domu, což je orientačně dost náročné a i v průvodci píšou, že se to málokomu podaří najít napoprvé. Ale vrchol Half Domu je se svou výškou 2693 m naštěstí nepřehlédnutelný, a tak po nějaké té hodince bloudění dorázíme pod nástup naší cesty.

První metry cesty vedou asi 8 m čistým rajbákem bez jištění, což je na začátek docela mazec. Pevně věřím, že mi nohy neujedou, protože dopad by nebyl nic moc. V následující spárce už se dá zajistit a dolez k prvnímu štandu je tak v pohodě. Cesta pokračuje další spárkou a plotnou k prvnímu „hřbetu hada“, u kterého se nachází druhý štand. Odtud cesta pokračuje plotnou doleva, ačkoliv „had“ pokračuje vpravo, protože ten správný „had“, po kterém cesta vede je několik metrů vlevo výše.

Pak už následuje několik délek nádherného lezení po „hřbetě hada“, které je sice lehké, ale celkem vzdušné, jelikož jištění je tak po deseti metrech. Pískaři si je určitě vychutnají.

Po osmi délkách lezení končí lezecké obtíže a druhá půlka výšky stěny se již dá dojít bez jištění. Je to ještě dost daleko, ale cestu opět zpříjemňují všude kolem se vlnící „hřbety hadů“.

Z vrcholu je nádherný pohled na celé údolí, kde vám u nohou leží nejen z této výšky bezvýznamný Washington Column, ale i sám El Capitan.

Sestup z vrcholu je po místní via ferratě v americkém stylu, což je v podstatě takový horský chodník se zábradlím pro obě ruce. Ale zase to dolů celkem odsejpá. Při zpáteční cestě jsou oba vodopády (Nevada i Vernal falls) nádherně nasvíceny, což ještě podtrhuje celkový dojem z tohoto výletu.

Nákres cesty s podrobným popisem je možné zdarma stáhnout na www.supertopo.com/freetopos.html.

Příjemné polezení přeje Jiří Chose Šťastný

HOCYBOJ 2005

Příchovice – Labská Stráň na kolech

Petr Kučera
CAO Děčín

Tradiční závod se konal již třetí rok formou vyjížďky. Proti předchozím letům se jelo v neděli. V sobotu jsem vyrazil s Honzou Jordákem ranním rychlíkem do Liberce a jeli jsme trasu Liberec, Mníšek, Oldřichov, po Polednické cestě na Bílou Kuchyni, dál po Oldřichovské silnici na Tetřeví boudy a Čihadla. Potom dolů po Kasárenské cestě kolem přehrady Souš na Horní Polubný a do Příchovic.

Ještě jsme se trochu projeli po okolí a postupně se začali občerstovat. Večer dorazili i ostatní a občerstování pokračovalo zesíleným úsilím.

Ráno jsme vyrazili v 7:30 na klasickou cestu Příchovice – Jizerka – Smědava – Liberec – Výpřež – Ještědský hřeben – Petrovice – Krompach – Horní Světlá – Křížový buk – Pavlino údolí – Labská Stráň. Počasí nám celkem přálo. Kolem Křížového buku jsem sice zmokl, ale to už je člověk skoro doma.

Celkem se zúčastnilo 12 lidí. Za CAO Děčín mimo mne Honza Jordák a Jaroslav Uher. Všichni dojeli do cíle. Co se týče průběhu, tak při závěrečné statistice bylo spočteno 10 pichnutých duší! Asi jsme urazili nějakého cyklistického boha. Ujeli jsme, kupodivu jako každoročně, něco pod 140 km. V sobotu jsme navíc s Honzou najeli po Jizerkách asi 60 km.

Jelikož jsem si pořídil nový foták, tak jsem fotil ještě víc než obvykle. Fotky z akce jsou, a nějakou dobu budou, na <http://web.iol.cz/einfield/>. Ta parní lokomotiva tam patří, protože jsme ji viděli na Východním nádraží při čekání na nás vlak. Jedná se o 475.0, udržovanou děčínským depem..

Foto © 2005 Petr Kučera, CAO Děčín

Koncem října dorazil do redakčního PC strohý mejlík:
„Ahoj! Občas na LEZCI čtu váš zpravodaj CAO News, je fajn. Pokud byste měli málo témat, můžu zaslat fotky a textiky k nějakým oblastem na Liberecku - méně známým nebo neznámým. Ahojky a díky za pěkný čtení i obrázky. Miša“
Samo, že jsme souhlasili a už druhý den bylo v poště pár MB fotografií a textů. Tomu se říká fofr..

VAJOLETKY U KŘÍŽAN

Méně známé pískovcové věže nedaleko Liberce

Text a foto: Michaela Loxodonta Loudová
Liberec

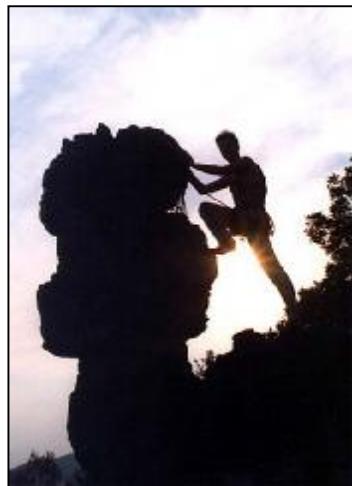
Vajoletky u Křížan jsou na turistické mapě nazvané jako Krkavčí návrší. Vajoletky jsou vlastně dvě hlavní skály s několika věžemi a pak okolními přilehlými skalkami a návršími. Velká věž vypadá jako královská koruna, věž je rozdělena dvěma komínky na jakési pomyslné tři části se třemi vrcholy. Malá věž je rozmanitější svými cestami a tím patří mezi oblíbenější z těchto dvou skal. Ve srovnání se Svojkovskými a Sloupckými skalami u České Lípy jde o něco lepší tvrdší písek, kde najdete lišty, převisy, spáry i komín.

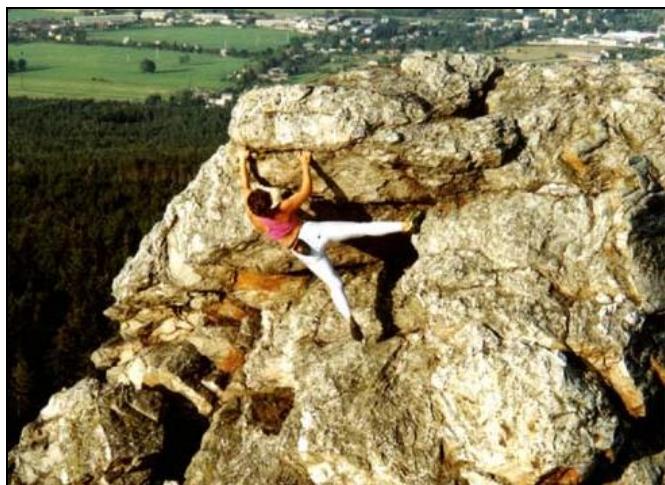
Když přijdete ke skalám z náhorní strany, možná si pomyslíte, co je na těchto malých skalkách pěkného. Je to mrňavý, nic moc cesty, nazelenalý, ve stínu. Ale nenechte se zmást prvním dojmem. Hned jak přijdete na severovýchodní hranu Malé věže, naskytne se vám pohled na pěknou stěnu s převískem – Oldovka a na krásnou, dlouhou, mírně převislou, sedmičkovou cestu tzv. Východní.

Z údolní strany skal je písek už více solivý a lámový, hlavně po zimě. V údolní stěně Malé věže si dokáže každý najít tu svou cestu. Pro milovníky spár je tu připravena Čihulova Žlutá spára s jedním kroužkem. Koho spára láká, ale nechce mít odřené ruce, nechť to zkusí lézt po miniaturních římsičkách okolo spáry. Jde to až na dvě místečka, kdy do spáry rádi ještě strčíte ruku kam až to půjde, protože kolem Vás nebude po slušném chytu ani památky. Krásná cesta s množstvím

drobných lištiček a krátkým výzivným převisem je Cosa Nostra se dvěma kroužky. Hned vlevo od ní je široký komín s jedním kroužkem uvnitř komína před výlezem ven, levá hrana komína nabízí krásnou cestu po lištách přes 1 kroužek. A úplně nalevo, téměř na J okraji Malé věže, je skrytá v koutě hezká čtyřková, jedním kroužkem zajištěná, cesta. Na lezce v téhle cestě je pěkný pohled z rozlehlého předskalí vlevo od Malé věže, odkud uvidíte i Ještědský hřbet i část Máchovského kraje.

Z náhorní strany čekají cesty hlavně pro začátečníky, dvojky, trojky i jedna čtyřka. Ve střední části náhorní strany Malé věže je i slanák. Vrcholová knížka se skrývá pod balvanem v J části vrcholu, upravo od výlezu ze Žluté spáry. Mezi těmito věžemi je hladká stěnka - skalka - bez větší prezentace chytů, na kterou už vede několik pěkných zajištěných cest - rajbásků. Za Malou věží přímo pod jakýmsi rozhlednovým návrším vede pěkná sedmiběžková cesta na tření opět pro milovníky rajbasů. Po dobu hnázdení krkavců (mají velké hnázdo upravo od cesty Cosa Nostra) je zakázané lezení na cesty J stěny Malé věže.

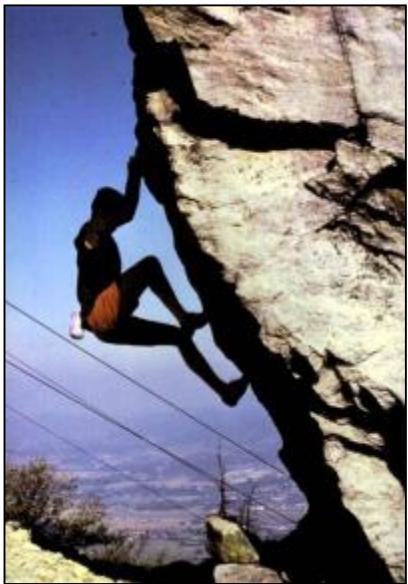

Krásné lezení skýtá i samotný Ještěd. Na snímku věž Matterhorn na začátku Wallisského hřebene..

Na Velkou věž se nejsnáze dostanete jedním ze dvou trojkových komínů z náhorní strany. Zřejmě první výstupy tudy byly provedeny v letech 1893. Cesty Velké věže z náhorní strany jsou vhodné pro začátečníky. Zajímavější cesty pro lezce jsou Čihulovy šestkové cesty – Jankovitá a Hladká cesta.

Přístup do oblasti: Vlakem z Liberce směrem na Českou Lípu, Jablonné v P. a Rynoltice. Za stanicí Kryštofovo údolí Vás čekají dva kamenné železniční viadukty postavené do oblouku a za žel. stanicí Novina, když projedete dvěma tunely už budete vystupovat ve st. Křížany. Odtud se můžete vydat po turistické cestě zeleně značené. Na ranní vlaky a některé odpolední tu navazuje místní autobus, který vás doveze přímo pod skály. Pokud se rozhodnete pro auto či kolo, nejkratší cesta (neznamená vždy nejlepší – hlavně pro ty na kole) vede přes Výpřež pod Ještědem, z Liberce přes Horní Hanychov na

Výpěž. Z kopce dolů, na křížovatce odbočit doprava na Křížany a sjed dolů do Křížan. Projedete obcí a až uvidíte po pravé straně vykukovat z korun stromů dvě pískovcové věže, jste u cíle své cesty.

Ubytování: Se stanem lze stanovat v Minicampu v Křížanech. Jinak dobře poslouží Chata Karolinka v Křížanech. Pokud budete v oblasti autem, stojí za to vydat se asi 13 km po silnici do Hamrů na Jezeře, kde na Vás čeká množství kempů a chatových osad (např. Hutník), kde můžete přespat i vykoupat se v jezeře. Pokud se chcete jen dobré najít nebo občerstvit, můžete se vydat přes Křížanské sedlo dolů do

Kryštofova údolí a utišit žízeň v hospodě U Uhliřů nebo U Žáků. V Kryštofově údolí je i menší rybník, kde se můžete ošplouchnout a zahrát minigolf..

(Na snímku další lezecký objekt Liberecka - Věž Krejčík přímo pod vrcholem Ještědu, jen kousek od lanovky.)

Popisy cest:

Velká věž

- Levý komín II** - H. Scholze, F. Sigmund, 5. 7. 1893. Trhlinou v SZ stěně do levého komína a na vrchol.
- Střední komín II** - R. Kašpar, 1. 10. 1893. SZ komínem na vrchol.
- Pravý kout III** - R. Kauschka, 1904. Středním komínem k římsce, po římsce doprava do vhloubení a tím na vrchol.
- Jankovitá cesta VI** - Josef Čihula, M. Machovi, 22. 4. 1957. Z údolí žlutým lámovým koutem podél spáry ke kruhu a vpravo na plošinku. Vrcholovou stěnou přes 2. kruh na vrchol.
- Nová údolní stěna VI** - němečtí lezci, před r. 1940. Vlevo od Staré údolní cesty, středem hladké červené stěnky do členitého vhloubení, tím pod převis. Zprava nad převis (kruh) a plotnou přes skobu n.v.
- Stará údolní cesta IV** - Rudolf Kauschka, A. Steinjan, K. Portscha, R. Haesler, E. König, 6. 7. 1906. Koutovou spárou zleva na předskali údolní stěny. Traverz vpravo do spáry, výše traverz plotnou vlevo k údolnímu komínu a jím na vrchol.
- Hladká cesta VI** - Josef Čihula, 31. 10. 1959. Z náhorní strany po levém rameni pod východní stěnu. Nejprve středem, pak vpravo po hraně.

Malá věž

- Normální cesta II** - Ve střední části vhloubení přímo pod slaněním ke slaňáku. Přechod vlevo na vrchol.
- Krátká stěnka II** - Vpravo od cesty Normální cesty stěnkou a spárkou na plošinu. Poté doleva na vrchol.
- Traverzová cesta III** - Z náhorní strany při pravém (SZ) rohu (smyce) šikmo vpravo přes Z stěnku (hodiny) na J balkón (pozor, vyvikaný velký náhorní kámen) a koutovou spárou po pravé straně na vrchol.

4. Lahůdkový kout IV - Josef Čihula, M. Machovi, 31. 10. 1959. Vpravo od S rohu koutovým vhloubením (smyce) a převislou stěnou mírně doprava na vrcholovou plošinu.

5. Oldova cesta VI - Oldřich Kopal s druhy, 1953. Z náhorní strany S rohem, šikmo vlevo spárkou za roh do V stěny ke kruhu a převislou V stěnkou šikmo vpravo na vrchol.

Varianta VI - Od kruhu vlevo převislou spárou (lze lézt po chytech na hraně spáry).

6. Jižní kout IV - němečtí lezci, před r. 1940. V levé části údolní stěny koutovým vhloubením přes kruh na J balkón (hodiny) a spárou nad nimi na vrchol.

7. Pilířová cesta VI - Zdeněk Hluštík-Jiří Jíra, 13. 7. 1974. Vpravo od cesty 4. lámovou hranou kouta k hrotu (smyčka). Traverz vpravo ke kruhu. Převislou stěnkou na plotnou a přímo vzhůru (nebo vpravo komínem) na J balkón a cestou 3.

8. Originál pilířová VII - J. Jíra, 1974. Spárou v plotně ke kruhu a travers vlevo na hranu. Dále jako Pilířová cesta.

9. Dlouhé prsty VIIIb - Spárou v plotně ke kruhu a mírně vlevo ke kruhu Pilířové cesty.

10. Bleskova hrana VII - J. Macháček, J. Jíra, 1988. Po levé hraně komína přímo ke kruhu. Dále přímo přes mírný převis na balkón a vzdušnou spárou v rohovém koutu nad balvanem na vrchol.

11. Schmidtův komín III - Rudolf Kauschka, A. Steinjan, 7. 4. 1907. Hlubokým komínem středem údolní stěny přes kruh a převis na vpravo J balkón a spárou na vrchol.

12. Cosa Nostra VIIIc - M. Vyvadil, M. Lopota. Vlevo od Žluté spáry stěnou po drobných římsičkách k 1.kruhu. Přímo pod převis, a přes něj k 2. kruhu (jsou vedle sebe 2 kruhy – 2. a 3.) a vpravo stěnkou na vrchol.

Varianta VIIc - Od 1.kruhu doleva na hranu a zpět pod převis. Přes převis k 2. Kruhu a od něj doleva na hranu.

Extempóre IXa - P. Lukášek, R. Vytiska, asi 1993. Stěnkou k 1. kruhu cesty Cosa Nostra doprava k 2. kruhu a stěnou na vrchol.

13. Žlutá spára VIIc - J. Čihula, 2. 4. 1961. Puklinou v pravé části údolní stěny ke kruhu, spárou na V balkón a vlevo koutovou spárou na vrchol. Lze lézt kromě 2 míst i nespárově, po římsičkách okolo spáry.

14. Pandžábská hrana IX - P. Lukášek, O. Vykouk, asi 1993. Levou východní hranou přes 3 kruhy na balkón a koutovou spárou na vrchol.

15. Východní stěna VII - J. Jíra, Z. Hluštík, M. Hložek, 31. 7. 1974. Podél trhliny vlevo do kouta k 1. kruhu. Vzhůru na polici a levou spárou vpravo na vrchol. Leze se i varianta z police ke kruhu od Oldovy cesty a spárou na vrchol.

16. Ganjijumping V - V. Brožka, Háša

17. Rachot lebek VIIIa - M. Suk, T. Hutmík, 1992. Vlevo od Májové hladkou stěnkou k začátku sokolíku a přímo přes kruh na vrchol předskalí.

18. Májová cesta VI - P. Boček, 1. 5. 1989. Středem stěnky přes 2 kruhy na vrchol předskalí.

19. Bredyho cesta VIIb - T. Bretschneider. Po hraně ke hrotu (smyce), travers doleva ke kruhu a vzhůru na vyhlídkovou plošinu.

Mapa:

ShoCart active – cyklomapa
Lužické hory, 1:75000

Literatura:

Pískovcové skály v Čechách,
V. Slouka a kolektiv, Olympia
Praha 1980

Internet:

<http://www.oalib.cz/skaly/luz.htm>

**Tak příjemné lezení a
někdy třeba na Vajoletkách
AHOJ!**

Kterak jsem znovu učitele potkal

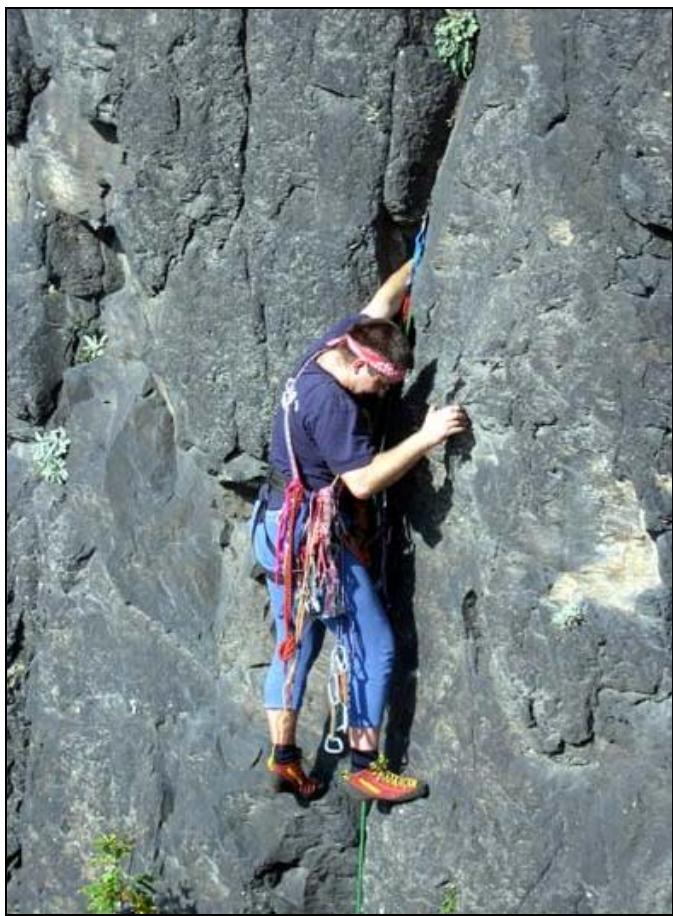
Bořeň, 7. - 9.10.2005

Luboš Třeba

Nejdek

Na podzimní lezení na Bořni jsem měl už od léta zarezervován celý víkend. Zasloužil se o to jak zdejší terén, tak lidi, které tu určitě potkám.

Okolnosti tomu chtěly, že jedu vláčkem jako za starých časů. Vystupuju na nádraží v Bílině kolem půl osmé. Venku už je tma jak v ranci. Neznaje pašerácké přibližovací stezky, kráčím po čtyřproudé silnici k odbočce k chatě pod Bořní (nebo Boření? Nebo Bořněm? Co na to český pravopis?). Po čtvrt hodině obav, že skončím na přední kapotě některého z tisíce aut, která kolem světla zaručeně maximální povolenou rychlostí 90km/hod konečně odbočuju na silnici k chatě. Zvuky rychlostní silnice pomalu pohlcuje les a světla reflektorů vystřídá černá večerní tma. Jsem už skoro v zatáčce pod chatou, když tmu proříznou dva kužely světla a ozve se zvuk motoru. Za pár okamžiků vedle mě zastaví bílý kombík. „Nazdar!“. „Ahoj“ odpovídám. Ještě oslepen reflektory vůbec netuším, kdo je uvnitř. „Vezmu tě nahoru“. Házím ranec na zadní sedadlo a usedám do auta. Tepřve teď si mohu prohlédnout svého odvozce. Je to takřka neuvěřitelné. Za volantem se na mě širokým úsměvem zubí můj Velký učitel z labského údolí Honza Švihnos! Že zrovna on bude první osobou, kterou tady potkám, by mě ani ve snu nenapadlo. Jede právě na chatu se zeptat na cestu na táborešti; první pokus se totiž nezdařil, a skončil v oranici.

Honza Švihnos ve stěně u Ďáblovy kazatelny..

Na chatě v hospodě potkáváme Letoše s Vaškem. Jsou tu už od včerejška a za chvíli se chystají nahoru. Výborně! Letoš zná

příjezdovou cestu na táborešti, tak bude dělat průvodce. Necháme si naplnit zásoby oranžových vitamínů B do PET lahvičí, a můžeme jet. Cesta je to vcelku dobrodružná, zejména auto si jí bude ještě dlouho pamatovat. Ale to už zář ohně hlásí, že jsme na místě. Jsou tu první tři průkopníci: samozřejmě pachatel a organizátor Jirka Houba Chára, a s ním Zdeněk Vajshar s Jardou Uhrem. Dohromady sedm statečných – jak poznamenal Letoš. Ne, zmýlil se. Za pár minut dorazil ještě Carlos, takže je nás osm. Nálada je výborná, vitamíny posilují tělo i ducha, a tak se hudební džem-sejsn napříč mnoha žárný protáhl do dvou do noci.. Pak už jen přiložím na oheň pár polen a hned vedle rozložím postel s nebesy. S rozkoší natáhnu své kosti na tvrdou zem a zatáhnu spacák. Nad hlavou bezedné černé nebe s miliónem hvězd, vedle sálající oheň s mihotajícími plameny. Co víc si v tuhle chvíli přát?

Budím se v době, kdy slunce je už pár palců nad obzorem. Počasí je neuvěřitelně krásné, a připomíná spíš konec června než začátek října. V klidu posnídat, sbalit, a vymyslet nějaké zajímavé cíle na celodenní lezení. Labské údolí Company míří k Ďálově kazatelně. My tj. Já, Honza a Vašek se přidáváme: aspoň uvidíme pořádné borce v akci. Na stěně u Kazatelny nám Honza dělá prvolezce. S rozkoší si užívá zapůjčených frendů a stoperů, a zakládá jištění asi tak každých půl metru **J**.

Během dne se pak pod skálou neustále objevují a zase mizí další lezci – buď dorazivší účastníci srazu nebo úplně náhodní návštěvníci. Odpoledne trávíme na Kozích hřbetech. Není to honba za Xa, XIb a XIIc. Je to pohoda z pohybu na jednoduchých cestách s nádherným panoramatem Středohoří za zády. Závěr pojmem s Honzou zcela vlastivědně a celou Bořeň obejdeme po turistických pěšinách.

Večer posedíme s horoklubáckou sektou v hospodě na chajdě. Po návratu na táborešti se vmísíme do bujaré společnosti. Je tady určitě přes třicet lidí a nálada je velmi povznesená. Je nutné neustále koukat pod nohy a nepřerazit se o prázdné obaly. Náročný den vykonal své a tak spacák zatahuju někdy kolem půlnoci.

Probouzíme se v pravou chvíli. Dírou ve spacáku pozorujeme východní horizont. Během pár minut se objeví první zlatý proužek. Pak zlatý půlkruh, a nakonec se zlaté kolo odlepí od čáry obzoru. Svítání jak z umělecké učebnice.

Balím a loučím se s pomalu se probouzejícími válečníky (aspoň mi tak po ránu všichni připadají).

Můj včerejší parták a prvolezec Honza mě ještě odvezete na parkoviště pod Bořní, kde už budu čekat na další taxík.

„Měj se a někdy zas na skálách“!!

Foto © 2005 Květa

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – levý břeh

Hřebenová jehla - * Silové pole RP Xa

Červenec 2005

Petr Laštovička x Richard Litočleb x Jindřich Hudeček

Od 2. BH cesty „Pozitivní vibrace“ podél pravé údolní hrany, círka přes 7 BH na vršek.

(Název Hřebenová jehla je z němčiny a je nesmyslný, otočený. Česky to je JEHLOVÝ HŘEBEN! Takový kartáč s drátama..)

Hřebenová jehla - Standardní situace RP VIIIc

21.8.2005

Petr Laštovička x Richard Litočleb x Pavel Černý

Přesně středem V stěny, posléze šikmo doprava na SV hranu a tou do severní stěny, kterou výše traverzujíce mírně doleva dosáhneme SV hrany. Touto hranou přes poslední, 9. BH, dolezeme na vršek.

Blueberry Hill – Tuti fruti RP VIII

4.9.2005

Pavel Rýva & Ruda Šetr, Jeník Pleticha

Od nástupu cest „Mraveniště, termitiště“ vpravo J stěnou 3 BH ke 4. slaňovacímu BH.

Blueberry Hill – Kryndy pindy RP VIIc

4.9.2005

Pavel Rýva & Ruda Šetr, Jeník Pleticha

Nástup jako Tuti fruti šikmo vpravo k 1. BH stěnou podél trhlinky na římsu šikmo doleva ke slaňáku (BH).

Kominická stěna – Kominické štětky RP VIIc

10.9.2005

Pavel Rýva x Jeník Pleticha

V S stěně vpravo od spáry 4 BH.

František – Masový sport VIIb

10.9.2005

Petr Laštovička x Richard Litočleb

Z terasy v levé části údolní stěny stěnkou 2,5 m k BH. Shybem za miniaturu do maxity a takovým jakýmsi sokolíkem k 2. BH. Stěnou a posléze podél hrany až k 6. BH (slaňovacímu). Pravděpodobně přes dalších tří BH.

PS. Nástup se do obtížnosti nepočítá.

František – Meteleskum bleskum VIIa

10.9.2005

Richard Litočleb x Petr Laštovička

Nástup na levé (JJV) noze (hraně) Františka. Krátce stěnou přes BH do písčité písk. Police. A teď podél trhliny přes 3 BH, pak stěnou k 5. BH. Doleva ke hraně na hraně, touto do římsy a stěnou k 6. slaňovacímu BH.

Panic – První rande VIIc

11.9.2005

Petr Laštovička x Richard Litočleb + Jiří Slavík

Soustavou spár v pravé části J stěny k 1. BH. Doleva a stěnou přes 3 BH k 7. slaňovacímu kruhu Adršpašských orgií.

Hřebenová jehla - Kdo chce kam.. RP VIIIa-c

18.9.2005

Petr Laštovička x Richard Litočleb

Levou částí údolní stěny über 5 BH a pak.. Co pak? a) doleva do Údolní cesty – VIIIb; b) doprava do Tela bez duše – VIIc; c) slanit od tohoto BH – VIIIa.

Otezánek – Odsun Němců RP IXb

(Vodspoda znova udělaná cesta po Němcích.)

Září 2005

Richard Litočleb - Pavel Černý

Links in der talseite über sieben BH zum reibung. Diese (zackeschlinge) zum gipfel.

PS. Boulder problem bei erste borhákn, dann sehr schön. Nemecka odsunutelna Berglézec.

Labské údolí – pravý břeh

Belveder - Klub sráčů RP IXc

Červenec 2005

Tomáš Sobotka x Ondra Beneš x Jiří Lautner

V údolní stěně sokolíkem přes BH a hodiny, zprava přes převis doleva na balkon k 2. BH. Převislým koutem přes 3. BH a dáleprímo stěnou přes 6 BH na vrchol.

Metalistická - Suicidal Tendencies RP IXb

Červenec 2005

David Vápník x Pavel Bechyně

V severní stěně přes 4 K na polici, dále plotnou přes 2 K na vrchol.

Velká Bašta – Podivnej pták VIIc, RP lehčí VIIIa

Září 2005

Petr Laštovička, Richard Litočleb, Antonín Pekař

Co nejdál v pravé části úd. Stěny (vlevo od Vorlí hrany), touto stěnou přes 2 BH, kruh a opět 2 BH k tomu poslednímu, 6. slaňovacímu BH. Dobývači vrcholů ať pokračují vpravo Orlí hranou s možností hrdého zápisu do VK až do lesa a kapradí.

Velká bašta – Trucující vlajkonoš VIIb

O sv. sv. Vaška

Petr Laštovička, Richard Litočleb

Vlevo od cesty Liga neregistrovaných stěnou přes 3 BH a podél trhlinospáry ke 2. kruhu Cesty na truc. Vpravo vpravo ubíhající spárou ke 2. kruhu Cesty vlajkonošů. Touto cestou do lesa. A teď hurá na fotbal!!

Velká bašta – Úklidová četa VIIb

1.10.2005

Richard Litočleb, Petr Laštovička, Pavel Černý

Cestou „Cesta zárezem“ vpravo od Ligy celý metr vzhůru a šikmo vlevo ku hraně (spíše vpravo, je to lepší). No a podél i napříč této hrany přes sex BH na terasu. Z terasy ladným sklouznutím, zanechávajíce za sebou rudou stopu, se vrátíme k poslednímu háku. A možná slaníme.

Zdroj informací i zábavy – „Deníček zdejších lezců“ u Kosti

STRÍPKY..

Kouzlo Sedmihorek

Lezení v Sedmihorkách má pro mne své kouzlo. Po letech, kdy jsem se zaměřoval spíše na jiné cesty, jsem lezl opět klasiky jako Údolku na Podmokelskou nebo Jeschkeho na Kápla.

Musím říci, že hlavně Editu lezení přímo nadchlo! Fotodokumentaci připojuji...

Martin Štěrba, OHEC Opava

Lze se ve skalách jen tak flákat??

Navzdory všeobecně přijímanému tvrzení, že pořád se musí něco dít, si myslím, že nemusí. Ani kvalitu dne, víkendu nebo týdne ve skalách či na horách nehodnotím jen podle délky seznamu přezených cest v lezeckém deníčku. Velký Walter Bonatti mi mluví z duše, když říká, že přátelství je cennější než všechny pilíře, stěny a vrcholy..

Naplno jsem si to uvědomil letos na Slovensku. Počasí na draka, zima a déšť. Nevyšla nám plánovaná Hokejka, neudělali jsme novou cestu na Červený kameň, moc se nedalo podnikat ani na Skalce u Trenčína. A přesto to byl parádní vandr, jak má být.

Takže já zodpovědně odpovídám - LZE..

Jiří Houba Chára, CAO Děčín

Výsledková listina

XXXI. ročníku horolezeckého orientačního běhu

ze dne 23. 10. 2005

kategorie - muži: 6 000 m, 17 kontrol

poř.	jméno	klub	výsledný čas
1.	Dikoš Pavel	KOB Děčín	59,80
2.	Vlček Petr	KOB Děčín	60,45
3.	Mička Jan	Loko Teplice	76,08
4.	Stibal Ivan	KOB Děčín	78,06
5.	Vlk Josef	ASK Děčín	78,82
6.	Souček Jiří	-	80,58
7.	Štěpán Petr	ASK Děčín	85,80
8.	Nehasil Vladislav	HO Boletice	93,28
9.	Suchý Martin	HK Chřibská	94,46
10.	Nejezchleba Jiří	Ádr klub	102,56
11.	Nehasil David	HO Boletice	104,60
12.	Horák Martin	Reaktor Děčín	107,70
13.	Souček Radomír	HK Děčín	107,71
14.	Laštovička Petr	HK Děčín	112,21
15.	Kolorenč Pavel	KOB Děčín	113,42
16.	Michlík Mirek	Alpin I Praha	122,92
17.	Gálus Igor	Alternátor Dc	128,34
18.	Vébr Lukáš	HK Varnsdorf	133,37
19.	Burda Michal	HO Doprava	139,69
20.	Hofman Karel a Vojta (4 r.)	HK Varnsdorf	157,62
21.	Jarý Jan	HK Varnsdorf	197,83
22.	Štrajt Radek	-	198,54
23.	Miříjkovský Přemek	HO Start	disk.

kategorie - ženy: 4 500 m, 12 kontrol

poř.	jméno	klub	výsledný čas
1.	Patzeltová Beatrice	KOB Děčín	66,46
2.	Součková Lenka	-	83,47
3.	Burdová Simona	HK Děčín	99,64
4.	Štrajtová Jana	HO Doprava	123,99
5.	Sedliská Tereza	-	141,28
6.	Nejezchlebová Věra	KOB Šenov	141,59
7.	Burdová Adéla	-	161,75
8.	Bodláková Anna	HK Děčín	162,80
9.	Štrajtová Ter.+Šťastná An.	-	232,80
10.	Adamová Petra	-	disk.

Závod se konal na mapě "Hranáč" z roku 1989, měřítko 1:10000 a na mapě "Adam" z roku 2005, měřítko 1:5000.

Začínalo se na Hranáči, pokračovalo na Adamovi a končilo opět na Hranáči. Přestože ke čtyřem kontrolám byla potřeba trocha lezení, nikdo je nevynechal a nebyla udělena žádná penalizace. Větší problémy dělaly přechody z jedné mapy na druhou. Věkový koeficient byl uplatněn od 30 let.

Samostatně byl oceněn nejlepší horolezec - **Jirka Souček**

Jaromír Pospíšil, CAO Děčín

MANGRT 2.677 m n.m.

Koncem prázdnin se Martinu Štěrbovi a Martinu Štěrbovi jun. podařilo zdolat nejvyšší horu italské části Julských Alp Mangrt (2.677 m). Toto se odehrálo v poměrně směle vedené tzv. Italské ferátě a vrchol byl dolezen naopak již. tzv. Slovinskou ferátou.

O dva dny později pak padla i ferata na Mojstrovku, čehož se zúčastnil i benjamínek výpravy Vilém Štěrba.

Velmi příjemné ubytování v penzionu v obci Rateče mělo výhodu i v blízkosti lezecké oblasti Kanzianberg cca 20 km od Rateče v Rakousku. Vynýtované stěnky s klasifikací od 2 po 10. Dobrý tip na dovolenou pro turisty, feratisty i lezce. Alespoň já myslím.

Účastníci Expedice Slovensko 2005. Zleva Vilém Štěrba, Martin Štěrba jun. a Martin Štěrba sen.

Martin Štěrba, OHEC Opava

Členové CAO Děčín na Novém Zélandu

Po sítí dorazil e-mail od **Honzy Horáčka Horáka** a **Pavly Rybišky Pavlíkové** z dalekého Zélandu:

„Ahoj a dík za CAO News. Určitě si počtu. Nám teď prší na kebuli v Aucklandu, už třetí den. Našli jsme lezeckou oblast přímo ve městě. Jen 2 skoby a jeden nýt, jinak nic. Ideální pro Bělinu, tak by mohl přijet. Lezení ale děsný... Jestli se dostanu na net, tak něco pošlu pro CNs..“

Horám ZDAR! HORÁČEK & PAVLA

Dobrá výchova

Přišla zpráva od Mistra sportu **Václava Širla**:

„Milej Houbo, posílám Ti fotku z podzimní lezenice, kterou chci doložit, že dobře vychované děti dokáží být svým starým rodičům oporou v těžkých chvílích - zvláště když ti rodičové vlivem vlastního neradostného děství dostatečně nevyrostli.

Schmilka, 16. října 2005, údolní cesta na Heringsgrundnadel, VIIc. Starýmu Širlovi staví mladej, narostlej do šesti stop a tří palců. Nazdar! V. Š.“

Na adresu svého syna ještě doplnil:

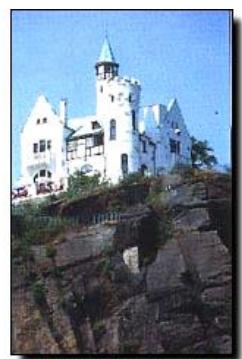
„Syn se jmenuje Marek, je mu 18 let. Už ho posílám všude tam, kde nedošáhnu - a to je skoro všude (např. Bruchholzkante na vršku - i na té Heringsgrundnadel vedl vršek on). Holt jsme ho dobré krmili. Ahoy! Pyšnej otec V. Š.“

Foto © 2005 Petr Jandík

Čištění Pastýřské stěny

Radek Konáš se pustil sám do čištění Pastýřské stěny. Stěna profesionálů je již hotová, nyní pokračuje směrem doprava ke Krysí hraně. Radek, jako většina děčínských horolezců, lezl na „Pastýřandě“ už jako kluk. Nyní je však pohled na dříve oblíbené lezecké cesty přímo žalostný. Z každé římsy anebo většího chytu trčí bříza či nějaký keř, vše ostatní obrůstá trsy trav.

Jen co tuto informaci zachytily **Jarda Uher**, ihned prohlásil, že jde Radkovi v bohulibé (horolibé) činnosti pomáhat..

Rozlučka s letním časem

V sobotu 29. října 2005 proběhla v Dolním Žlebu v restauraci U Kosti smuteční rozlučka s letním časem. První dorazil **Venca Tarzan Storzer**. Vyrazil z domova pěškobusem a u Kosti byl už v 15.00 hod. Sám čekal téměř do 19. hodiny, kdy dorazil **Jarda Uher** a teprve potom se začali troustit další, včetně početné skupiny z Horoklubu Chomutov, vedené **Jirkou Chose Šťastným**. Kytary se chopil **Petr Kmoch** a **Zipák** a dali tak rozlučce potřebné grády. Mile překvapila nečekaným příchodem **Pavla SpinningBarbie Kudrhaltová**, zklamal naopak předseda. Koupil dům ve Velké Veleni a místo radovánek s přáteli, užíval si radovánek stohování, malování, budování..

V neděli v 03:00 hod skončil letní čas. Ručičky hodinek jsme vrátili o hodku zpátky a noční vítr odnesl s barevným listím i další lezeckou sezónu...

Účastníci rozlučky s letním časem

Jan Dědek, Jarda Ďurkovský, Lukáš Horňák, Pavel Zip Horník, Táňa Hrabáňová, Tomáš Hrabáň, Petr Jícha, Jan Jordák, Petr Kmoch, Petr Kučera, Pavla SpinningBarbie Kudrhaltová, Petr Laštovička, Václav Tarzan Storzer, Milan Šafi Šafařík, Mária Šťastná, Jiří Chose Šťastný, Jaroslav Uher, Lucka Ursová, Roman Vodouch Vodička.

Foto © 2005 Petr Kučera, CAO Děčín

Propozice

I. ročníku

Příměstského nočního orientačního běhu

- Pořadatel:** David Nehasil & Ilona Škálová
Datum konání: středa 16. 11. 2005
Shromaždiště: Restaurace Golem, Václavská 8 Děčín - Popovice
Prezentace: od 16:00 do 17:00 hod. na shromaždišti
Start: 17:00 hod. = čas 0:00 (v případě potřeby + 15 min.)
Kategorie: muži, ženy
Terén: Městský a příměstský
Mapa: Pivovarská louka 1:2880
Vybavení: busola, oděv a obuv pro běh terénem, svítilna
Startovné: 10,- Kč
Dodatek: nejedná se o závody, ale o měřený trénink !!! Nutné dodržovat vlastnická práva spoluobčanů tzv. neběhat přes ploty.

Zdraví vás a zve Dáda a Ilča

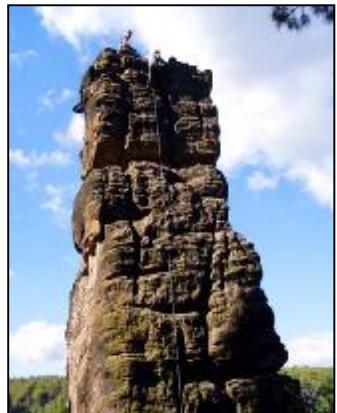
Šarlatová koupel 2

Píší to jako reakci na článek Pítrse Kočky Pád do ticha 2 a článek Šarlatová koupel z CAO News č.10.

Stejně jako Jěřovi i mně povolil stup nebo chyt, stejně pád dlouhých několik metrů, stejně náraz hlavou do stěny (taky Tě otočilo lano, blbě vedené za nohou?), stejně chvilkové bezvědomí, stejně pak spuštění spolulezcem na zem a stejně cesta do Děčínské nemocnice. Jen jsem se zavezl sám. Půjčeným autem, neboť od mojeho jsem neměl klíče...

Oblast Bielatal a věž Grosvaterstuhl.

Druhý den, již s několika stehy, jsem sbíral morál v Ostrově. Viz. foto...

Martin Štěrba, OHEC Opava

Vytratila se nám čárka..

Pod fotografií na titulní straně minulého čísla CAO News bylo uvedeno: Leze **Nely Kudrová**, jistí **Ondra Beneš**. Nautilus RP VIIc, Labské údolí. Foto © **Heinz Zak**. Skoro všechno sedí, až na jednu malíčkou chybějící čárku - místo VIIc mělo být samozřejmě VIIIc...

Naštěstí to nic nezměnilo na faktu, že ta fotka je parádní.

Fotky v Labáku nafotil **Heinz Zak** pro **Jindru Hudečka**. Díky Hudyho laskavosti máme možnost vybrané kousky zveřejňovat v CAO News..

Bořeň - Podzimní lezení 2005

Víkend od 7. do 9. října 2005 patřil již po XV. horolezeckému srazu na Bořni s názvem „Podzimní lezení 2005“. Svůj pohled na sraz již popsal **Luboš Třeba** ve svém článku, tak jen několik doplňujících informací a perliček:

Žádné cedule jsme na táborišti ani nikde jinde neobjevili. Snad zvítězil zdravý rozum a vše opět zůstane při starém. Jen je třeba ještě více dávat pozor, aby na táborišti nezůstával nějaký nepořádek, pokud možno, ani po jiných návštěvnících. Je to v našem zájmu.

Sešlo se nás 37 lezců (zapsaných ve srazové knize) z Děčína, Chomutova, Mostu, Kolína, Mladé Boleslav, Ústí nad Labem, Plzně, Kadaně, Nejdka, Zruče, Kladna, Jirkova a Varnsdorfu. Dva náhodní účastníci byli ze Slovenska.

Lezli jsme skoro ve všech sektorech, nejvíce na jihu a západu. Hlavně v sobotu bylo na jihu takřka letní počasí a ideální podmínky. Kupodivu letos neproběhlo půlnocní lezení na Ďáblou kazatelnu a pokud nám něco neuteklo, nebyl proveden žádný prvovýstup.

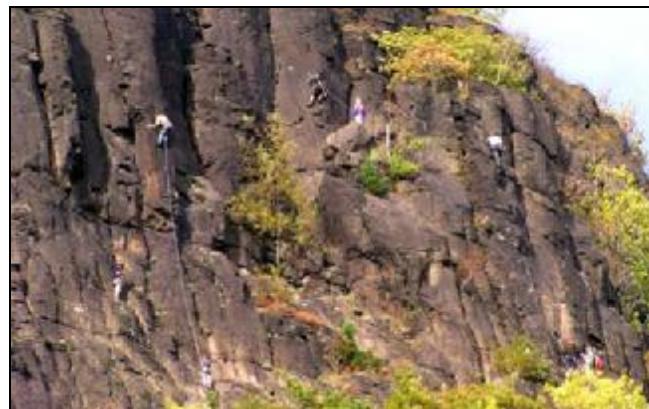
Na táborišti bylo asi patnáct stanů a stejný počet aut. V neděli večer nezbylo na místě ani památky po nějakém srazu.

Chata Bořeň funguje, změnila jen zase majitele (obsluhu). Není to ideální, ale kéž by to vydrželo alespoň v tomto stavu.

Po oba večery byl táborák, kytary a nepřeberné množství různých tekutin. Hrálo se až do ranních hodin. Kromě našeho IKDHZ (individuální kytarové duo Houba & Zip) tradičně zaválel **Svinčo**, všeobecné békání zjemnila **Dáda Švabíková** a šíří repertoáru překvapil **Luboš Třeba**.

Souřadnice táboriště spolehlivě zaměřil svou novou hračkou **Roman Vodička**: ZŠ: 50° 31' 29,7" a ZD: 13° 45' 49,8"

A v neděli po ránu suše prohodil **Honza Jordák** na kolem běžícího **Jardu Uhra**: „Tak seš už navázanej?!"

Účastníci Podzimního lezení 2005

Leoš LeToš Dvořáček, Horoklub Chomutov; **Eny**, Chomutov; **Petr Havelka**, HK Mladá Boleslav; **Karel Hofman**, HK Varnsdorf; **Markéta Hofmanová**, HK Varnsdorf; **Týnka Hofmanová**, HK Varnsdorf; **Martin Homan**, Plzeň; **Pavel Zip Horník**, CAO Děčín; **Táňa Hrabáňová**, CAO Děčín; **Tomáš Hrabáň**, CAO Děčín; **Jiří Houba Chára**, CAO Děčín; **Petr Jícha**, CAO Děčín; **Jan Jordák**, CAO Děčín; **Dáša Korelusová**, HK Rakovník; **Martin Krýda**, Plzeň; **Stana Krýdová**, Plzeň; **Jiří Kudrna Kudrnáč**, CAO Děčín; **Květa**, Horoklub Chomutov; **Vašek Latocha**, Chomutov; **Martina Lněničková**, Horoklub Chomutov; **Láďa Neuhäuser**, HK Mladá Boleslav; **Zdeněk Němec**, HK Varnsdorf; **Pavla Pilchová**, USK Slávie Ústí nad Labem; **Karel Karlos Pilch**, HO Tisá; **Vojtíšek Riha**, HK Varnsdorf; **Karel Karlos Skřívánek**, HO Potkali se u Kolína; **Milan Svinčo Svinářík**, Horoklub Chomutov; **Ilona Škálová**, CAO Děčín; **Dana Švabíková**, HO Tisá; **Jan Švihnos**, CAO Děčín; **Honza Tomášek**, HO Tisá; **Luboš Třeba**, Nejdek; **Jaroslav Uher**, HK Děčín; **Lucka Ursová**, CAO Děčín; **Zdeněk Vajsharó Vaishar**, CAO Děčín; **Lukáš Vébr**, HK Varnsdorf; **Roman Vodouch Vodička**, CAO Děčín.

Foto © 2005 Zdeněk Vaishar

Action Directe again..

Proháněj se nám tam, jak někde na Cestářovi v Ostrově. A přitom je řec o přelomové cestě

Wolfganga Gúllicha z roku 1991 na Waldkopf ve Frankenjuře, první XI UIAA nebo, chcete-li, 9a francouzské klasifikace. Během jediného týdne ji přelezli tři lidé – kromě **Richarda Simpsona** a **Dai Koyamady** (psali jsme o nich minule) ještě **Markus Bock** z Německa (na snímku).

Dvacetišestiletý Bock z Bambergu cestu již v minulosti zkoušel několikrát, ale nikdy to nebylo na přelezení. Teprve rychlé přelezy Simpsona a Koyamady ho dokázaly náležitě motivovat a osmý přelez byl na světě..

Situace už možná trochu nepřehledná, tak si raději připomeňme všechn osm silných mužů z Action Directe:

1. 1991 **Wolfgang Gúllich**, Německo
2. 1995 **Alexander Adler**, Německo
3. 2000 **Iker Pou**, Španělsko
4. 2001 **Dave Graham**, USA
5. 2003 **Christian Bindhammer**, Německo
6. 2005 **Richard Simpson**, Velká Británie
7. 2005 **Dai Koyamada**, Japonsko
8. 2005 **Markus Bock**, Německo

Tak kdo bude další?

Podzimní Bielatal

Poslední říjnový víkend byl lezecky opět neobvykle přízivní a O.H.E.C. v inovovaném, ale spolehlivém, složení M.E.N. (Martin - Edita - Norbert), a navíc se spřáteleným Petrem Polívkou, dnes již 65ti letým nestorem saských skal, a jeho neméně vitálním partákem Oldou Formanem, tentokrát zalezli v Bielatalu. Nechyběla slivovice, večírky a dobré lezení.

>Edita v cestě Neuer Talweg na Grenznael

První listopadový víkend pak se nesl ve znamení 25. ročníku terénního běhu skalami na 9 km ÁDRKROŠU (memoriál Ivanky Čadové a Míry Šmídové). Tento dlouho očekávaný běh Adršpašským skalním městem byl již týdny dopředu předmětem mnoha debat a sázek. Jak to dopadlo? Snad příště..

Martin Štěrba, O.H.E.C.

Otevřený dopis panu Brskovskému

(na který odpověď snad ani nečekám...)

Když létám jsem šťastný a spokojený. Po přistání a zabalení padáku vypřchá euporie a opět posmutník. Ale nedávno jsem si uvědomil že to není jen smutek. Je to i stud.

Stydím se že jsem český pilot.

Stydím se, když musím v Itálii vysvětlovat proč se ptám na možnosti pojistit se na lítání u jejich asociace.

Stydím se, když neustále potvrzuji všem cizincům na Rané, že ta sonda na kopci je opravdu rozbitá.

Stydím se, když opakuji hlavnímu inspektorovi do telefonu, že si opravdu myslím že pro mne LAA nic nedělá.

Budu se stydět až budu příští týden posílat peníze do Rakouska na pojistku pro příští rok.

Hrozně mě pobavil úvodník v posledním Pilotovi. Proč nikdo nežádá výjimku taky pro padáčkáře?

Proč létáme v Evropě jako členové LAA na černo?

Je docela možné, že třeba už příští rok bude stát u každého českého auta v cizině u přistávačky policie.

Budou rozdávat pokuty? Zabavovat padáky? Nebo rovnou zavírat do šatlav? Nevím.

Vy to víte?

Rozhodně ale vím, že se nebudu stydět až v lednu nezaplatím členský příspěvek.

Nechci být prorokem a hrozně rád bych se mylil, ale mám pocit že tak do dvou, tří let bude v LAA z padáčkářů jen pár závodníků a instruktoři a inspektoři.

Protože ostatní nebudou mít důvod.

S pozdravem „létání pro radost“

Lukáš Chalupecký
PL 420240

Oprava

„Ahoj, prosím oprav údaj v CAO News č.10. Došlo tam k chybě v názvu provýstupu v Suché Kamenici. Skalní objekt jsme s Pavlem Henkem pojmenovali Mlynářská výspa, protože se jedná o masiv zakončený malou věžičkou a inspirovali jsme se Tetřeví výspou ve Hřensku. V CAO News se objevil chybný název Mlynářská cesta.“

Děkuji, Vlasta Peroutka

Takže ještě jednou a správně:

Labské údolí – pravý břeh (Údolí Suché Kamenice)

MLYNÁŘSKÁ VÝSPA - CESTA ZA LUBEM IXa

(Mlynářská výspa se nachází mezi Mlynářskou stěnou a Řopíkem.)

17.8.2005

Vlastimil Peroutka, Pavel Henke

Trhlinou v západní stěně přes 3 kruhy na balkón. Zprava hranou na balkón ke 4. kruhu a podél hrany přes slaňovací kruh na vrchol.

Kompletace před dokončením

Pouhopouhých 23 věží (k 1.11.2005) v Rathenu chybí **Pavlu Pavouku Černému** k dokompletování **všechn věží** v Saském Švýcarsku uvedených ve třech dílech německého horolezeckého průvodce (zelené se zlatým písmem). V nové řadě průvodců mu zbývají už jenom 3 věže v Brandu, 2 v Schramsteinech plus jedna v Rathenu.

Úplně „zkompletované“ má navíc Labské pískovce (podle hnědého průvodce Olympia) a Romanovskou hájovnu.

Moc pěkná kolekce!

Otázka přístupu...

I takto (viz obrázek) lze provádět výkon ochrany přírody. Místo množství nejrůznějších zákazů, příkazů a omezení jednoduchá prosba o spolupráci a podrobné vysvětlení, proč je třeba někam nějaký čas prostě nelézt.

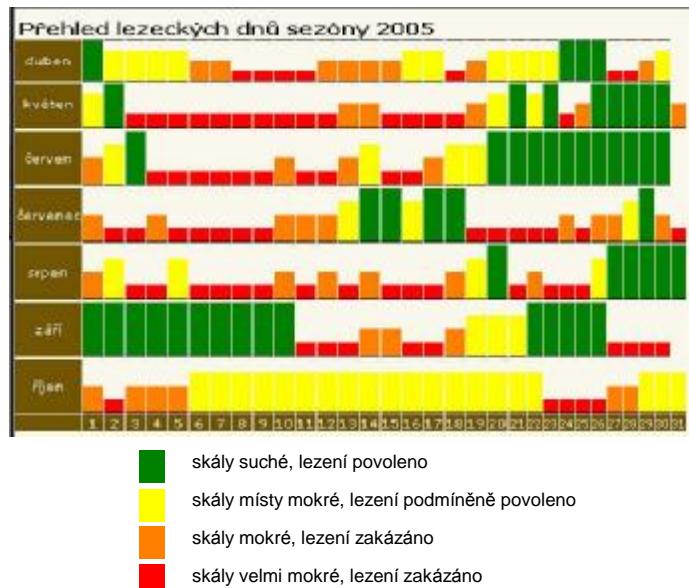
Jednoduché, jasné, sympatické, účinné..

Sezóna 2005 ve Skaláku

V sobotu 22. října 2005 proběhlo symbolické Zavírání Skaláku, kterého se zúčastnilo asi 120 horolezců a od 1. listopadu je Skalák, a většina pískovcových oblasti Českého ráje, uzavřen až do 31.3.2006.

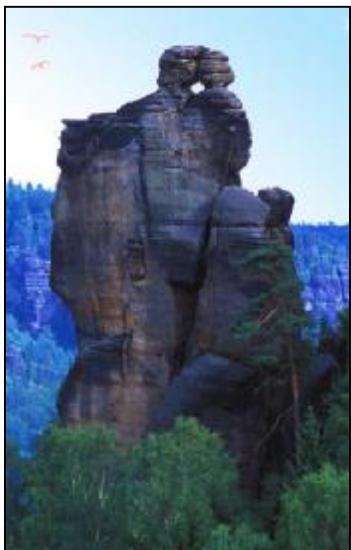
Na webových stránkách **Hruboskalsko.cz** je zajímavá tabulka s přehledem lezeckých dnů v uplynulé sezóně:

Těch úplně ideálních lezeckých dnů (zelená) mnoho nebylo, konkrétně 4 v dubnu, 8 v květnu, 12 v červnu, 5 v červenci, 6 v srpnu, 15 v září a žádný v říjnu i když místy se lézt dalo. Počkejme si, jak se vyvede léto v příštím roce..

Tabulka z www.hruboskalsko.cz

Nová cesta na Jeptišku

Na krásnou Jeptišku, dominantu levého břehu Labe u Dolního Žlebu, vede od 8. října t.r. nová cesta s názvem Celibát RP VIIIc.

Autory jsou Tomáš Sobotka & Ondra Beneš (Dolní Žleb Comp.®) a popis je vcelku jednoduchý: severní stěnou přes 4 BH a dolez Západní cestou.

Na levém břehu
Dolnožlebská kompanie
zauřadovala ještě na
Indiánce (Jubilejní věž) –
cestou Pozor schod RP IXa
(v levé části údolní stěny
převisy přes 3 BH do cesty
Návrat k romantice) a masiv

Oni užrobili dokonce desítkou – Nádhera RP Xa (údolní hranou přes 6 BH). Kraulem přes řeku a na Zlomiskové věži vystříhl ještě s **Jiřím Lautnerem** cestu Chemical Brothers RP IXb (od 2. kruhu cesty Letenka do pekla přes 3 BH při hraně na vrchol).

Slušné babí léto v líném kraji na dolním toku řeky...

Odtajněno!!

Vzpomínáte? Vloni, 16.10.2004, došlo k velkolepému a pompéznímu odtajnění Tašova. Se stříháním pásky, šampaňským, rozhlasem, blesky fotoaparátů i závěrečným večírkem pozvaných hostů v místním gasthausu.

Po roce a něco, v neděli 6. listopadu 2005 večer, přijeli do sídla redakce **CAO News** (nově na Velké Velení) **František Žid** a **Jakub Martinec**, v deskách průvodce a fotografie další nové lezecké oblasti – Malého Sněžníku.

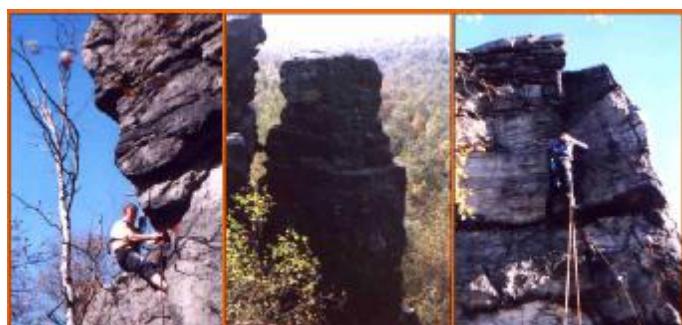
Okamžik napětí - **Jakub Martinec** a **František Žid** „odtajňují“ novou lezeckou oblast – Malý Sněžník.

Že někde od léta kutají se vědělo, předpokládalo se ale, že to budou nejspíš nějaké vyvřeliny v Českém středohoří. Tak tedy je to písek a to velmi kvalitní. Malý Sněžník přímo navazuje na oblast Děčínský Sněžník, uvedenou v posledním horolezeckém průvodci (Tisá, Rájec, Sněžník), zahrnuje 16 masivů a jednu věž, na které vede přes 70 cest, z toho 10 je VIIa nebo těžších. Jištění je stabilními kruhy (pískovcový standard), na věži Baltazar je vrcholová kniha. Autorský se na cestách podíleli František s Kubou, na zlomku z nich se zapojili Jakub Lalouček, Václav

Novou oblast předali tedy chlapi do „užívání“, život se však nezastavil. Už nyní pracují na další, rozsahem a velikostí podobné té na Sněžníku...

Tak tedy - hrrrr na Malý Sněžník :o)

(Více, snad i výčetně průvodce, v prosincovém čísle CNs..)

Foto © 2005 Jirí Houba Chára a archiv Jakuba Martince

ÁDRKROS 2005

25. ročník terénního běhu na 9 km mezi skalami adršpašského skalního města byl odběhnut v sobotu 5. listopadu a tentokrát NOVĚ ! také členy O.H.E.C. Opava. Závod se konal za chladného počasí na vlnitém a tradičně velmi členitém terénu při teplotě cca 6 st.Celsia. Celkem startovalo 322 borců a borek, z čehož jen dvě borky odstoupily. Závod má samostatnou kategorii pro horolezce, kde startovalo 110 borců. Mezi ženami pak navíc další známé lezkyně jako třeba **Bára Stránská**. Účast zpestřila také přítomnost atletů z bývalé NDR (oblast Pirny) a BLR (pan **Petrov Valeri**).

A jak to všechno mezi nimi dopadlo?

Horolezci (výběr autora článku):

1. Lukáš Jánský /26/	Ádr team	34:37 min.
15. Jan Hans Rutar /25/	HKO Police n.M.	38:22
16. Tomáš Čada /41/	Redpoint Pearl Izumi	38:38
40. Jirka Kubín /40/	HK Opava	41:17
49. Pete Blahna /55/	Pete Ádrteam	42:17
54. Martin Štěrba /43/	O.H.E.C. Opava	42:40
83. Ivo Šenkyřík /43/	Slezan Opava	47:32
89. Alexandr Marák /37/	O.H.E.C. Opava	49:05
98. Petr Mocek /58/	Adršpach	52:01
110. Hugo Růžička /44/	Nové Město n.M.	1:06:55 hod.

Ženy:

9. Barbora Stránská /35/	Hronov	44:38 min.
--------------------------	--------	------------

Pro většinu lezců z oblasti Polické pánve je tento dnes již kultovní běh nejen sportovní, ale i společensko zábavní událostí a zároveň důstojným ukončením sezóny. Také pak vzpomínkou na Mirka Šmidu a Ivanku Čadovou, jejichž památce je tento závod věnován. Perfektní organizaci, hlavní sponzorství a závěrečný večírek (live music) pak má na svědomí otec závodu Pete Blahna s Ádrkrosteamem. Za což mu všichni děkujeme!!!

O.H.E.C. zde zároveň uskutečnil poslední slanění na těchto věžích a oblastech: Tošovák, Peňák, Tunel, Kreuzberg a Camp Stránská. Všichni členové byli s akcí mimořádně spokojeni (viz fotodokumentace).

Martin Štěrba, O.H.E.C. Opava

Causa K.B.

Autor článku zaslанého redakci CAO News, se, po dohodě se všemi přímými účastníky, rozhodl věc nezveřejňovat.

Jeho přání respektujeme..

Redakce CNS

Tři nové oblasti

Jasně, nový Ádr už nikdo neobjeví. Ale menších zapadlých a pozapomenutých minioblastí, lomů, masivů, skalek i věžiček je k nalézání stále dost.

První oblast objevil **Petr Vránek**. Je to bývalý lom nedaleko Prahy, jehož střed tvoří hladká 40ti metrová stěna. Na pomoc mu přijel **Pavel Kýsa Bechyň**, postavili stan a za dva dny byly vynýtované první cesty. Počítají, že zde bude dobrých 20 cest.

Druhá terra inkognita je nedaleko Lovosic a rovněž jde o bývalý lom. Centrální stěna je vysoká přes 40 metrů. Kýsa zde objevil tři staré vyskobované cesty, jinak nic.

Poslední novinkou jsou skály nad Velkou Velení. Jde o nesouvislý hřebínek několika nízkých masivů, zakončený pěknou samostatnou Veleňskou věží. Dvě nejlehčí cesty přeletez během první průzkumné výpravy **Jiří Chára**, na dalších se pracuje..

Veleňská věž. Špatné podmínky na focení – šero a déšť...

Že se podle tohoto popisu nedá nic najít? Jó, to si musíte počkat na „odtajnění“ :o)

Foto © 2005 **Sponge**

Petr Jícha učinil unikátní objev!

Bronzová figurka ženy, známá jako Věstonická Venuše, nedala léta **Petrui Jíchovi** spát. Pátral po její předloze. Nyní se mu konečně splnil sen a jeho objev nelze označit jinými slovy, nežli fantastický, bombastický!

Věstonická Venuše stále žije..

Vlevo vzácná soška, vpravo skutečná, žijící předloha..

ČESKÝ ALPINISTICKÝ KLUB uvádí

Horolezecko-cestovatelsko-společenskou recepcí v restauraci „U Labutě“ v sobotu 19. listopadu od 15 a dále pak od 19 hodin při příležitosti XIII. ročníku tradičního festivalu (FEHO-HUPO) s novým názvem „**Horolezci sobě, přirodě a společnosti**“.

Program v sobotu 19.11. od rána:

10 hod	Alpináda - Drymixtooling - Čertovy (Keltské) skály v Černolicích
15 hod	Restaurace "U Labutě" na břehu nejkrásnějšího pražského lesa - Filmy pro pamětníky z tzv. "přechodného období" (projekce)
19 hod	To roztočíme dobudoucna (vystoupení, hudba, tanec)

Program v neděli 20.11.:

12 hod	Pietní společný běh kolem památníku obětem hor.

Jizerskohorský mág opět v akci

Také své letošní, už 67. (!!!) narozeniny, oslavil lezeckou čtyřadvacetihodinovkou legendární extrémní sólolezec **Petr Prachtel** (na snímku). Celých čtyřadvacet hodin běhal Jizerskými horami a vylezl i slézal (!) jednu věž za druhou. V noci mu vypovídala služba čelovka a celou druhou půli jeho soukromého lezeckého maratónu mu znepríjemňovala vichřice a liják.

A teď se posadte: Celkem urazil 60 km a vylezl i slezl 101 věží a masivů. Čistý čas lezení byl 15 hodin, přičemž zdolal 2250 lezeckých metrů, v součtu převýšení 4100 metrů! Dost neuvěřitelný výkon, co říkáte?!

Petr akci zhodnotil se skromností sobě vlastní:

„Vydržel jsem slušně, s ohledem na stupňující se sešlost věkem. Jak říkám - Kde je vůl je i cesta...“

Jubilea v měsíci listopadu

Kristovy léta ozdobí **Jiřího Kilroe Chaloupku**, předsedu oddílu z HTW Děčín.

Přejeme Ti hodně štěstí. Šťastný může být člověk kdekoli. Štěstí je jen otázka pocitu...

Redakce CNS

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Holajz & Dcera ve Finále

Z úspěšného zájezdu do vyhlášené italské lezecké oblasti Finale Ligure se vrátila dvojice **Petr Holajz Holík & Eva Dcera Zápotocká** z horolezeckého oddílu CC Dubí.

Pro Dceru to bylo zároveň první lezecké seznamování s jiným materiálem, nežli s pískem Labských pískovců.

Na skvělém ligurském vápně se oběma lezcům dařilo, ale jak to nakonec dopadlo, se dočtete až v příštím čísle **CAO News** v článku od Dcery, který přišel těsně před uzávěrkou..

Eva Dcera Zápotocká, Finale Ligure. Foto © 2005 Petr Holík

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z oddílu..

VÝROČÍ

LISTOPAD 2005

1.11. Jiří Kilroy Chaloupka, HTW Děčín

1.11. Adam Lošťák, CAO Děčín

2.11. Rostislav Sedliský, HUDY sport

2.11. Leoš Letoš Dvořáček, Horoklub Chomutov

6.11. Ivo Fompe Nový, KPH Děčín

11.11. Tereza Reháková, CAO Děčín

12.11. Petr Kučera, CAO Děčín

15.11. Jana Pospíšilová, CAO Děčín

21.11. Josef Hozák, HK Děčín

21.11. Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín

28.11. Ladislav Frabi Freiberg, CAO Děčín

29.11. Pavel Buky Henke, HK Varnsdorf

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme – podzim plný vůní, barev a dobré nálady. Ať se Vám splní všechna přání a naděje, lásky, štěstí, zdraví...

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 16.11. I. ročník Příměstského nočního orientačního běhu. Viz propozice, info David Nehasil a Ilona Škálová
- 19.11. Horolezci sobě, přírodě a společnosti. V rámci festivalu s novým názvem proběhne Drymixtooling. Info Červ
- 26.11. Poslední slanění CAO Děčín. Horolezecká chata v Dolním Žlebu. Viz pozvánka.
- 2.12. Mikulášský NOB. Mapa Klobouk (Nad Binovcem).
- 26.12. Tradiční Vánoční Bořeň. Ráno vlakem z Děčína do Bíliny, lezení, výstup na vrchol a navečer posezení v rest. v Kyselce s cestovním vánočním stromkem a malými dárkami.

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

- HO Uheršké Hradiště v roce 2005
- Z Itošky rovnou do Rájce
- Možná už bude Rumunsko Petra Kočky
- Nové cesty a Okénko zasloužilého QUAKERA
- Nebudou chybět ani ostatní pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 14.12.2005!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- V říjnu 2005 se stal baskický lezec **Patxi Usobiaga** třetím člověkem v historii, který vylezl cestu klasifikace 8c na OS.
- To náš silný mladík **Adam Ondra** dal na OS sice „jen“ 8b, ale v jeho věku je to opravdový příslib do budoucna. No a k tomu přidal tři cesty klasifikace 8c. Hmm...
- V prosincovém čísle CNs nás **Jara Blatný** seznámí s aktivitami Horolezeckého klubu Uherské Hradiště. Zatím alespoň jedna novinka z Krasu: **Michal Rožek** přelezl cestu Panychida na Býčině za 10-. Gratulujieme!
- Očekávané nové vydání průvodce na Labák by mělo vyjít už v březnu 2006..
- Průvodce na Tašov – Malé skály, o kterém jsme se zmiňovali v jednom z předchozích čísel CNs, zpracoval **Slavomil Krob** a **Filip Křivinka** dle podkladů **Františka Žida**, což jsme možná dostatečně nezdůraznili..
- **Pavel Kýsa Bechyně & Jana Řezníková** strávili víkend v málo známé lezecké oblasti Děvínské polesí..
- A „minutu“ před uzávěrkou dorazil průvodce na žhavou novinku Malý Sněžník od **Františka Žida** a **Jakuba Martince**. Celý ho otiskneme v CNs 12..

Heslo na tento měsíc:

V nouzi nejvyšší, pomůže ti jedině opravdový přítel.

Za touto hranicí tě spasí už pouze CAO News..

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 7. PROSINCE 2005 OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI NA KOCANDĚ V DĚČÍNĚ III...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!